

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 11, 2022

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. G.P. van Hooft, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.I.J. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2022:691](#) 13-05-2022

Matigingsgronden artikel 2:248 lid 4 BW limitatief

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2022:3670](#) 10-05-2022

Vernietigingsvorderingen ex artikel 3:45 BW ten aanzien van bankfinanciering en hypotheekrechten

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2022:1680](#) 23-05-2022

Ontslag herstructureringsdeskundige wegens faillissement vennootschap

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2022:1496](#) 13-05-2022

Procedure ten aanzien van vernietigingsverzoek ontslag op staande voet niet-verifieerbaar

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2022:4002](#) 06-05-2022

Na vijfmaal aanhouding faillissementsverzoek toegewezen

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2022:4037](#) 15-04-2022

Te laat ingediend verzoek tot omzetting faillissement in schuldsaneringsregeling toch ontvankelijk vanwege persoonlijke omstandigheden

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2022:1357](#) 08-04-2022

Rechtbank wijst verzoek om afkoelingsperiode in WHOA-traject af wegens ontbreken liquiditeitsprognose

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2022:1182](#) 16-03-2022

Succesvolle weerlegging bewijsvermoeden artikel 2:248 BW, maar wel aansprakelijk op grond van artikel 2:9 BW

Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2022:1888 10-02-2022

Afwijzing ontslagverzoek curator op voordracht rechter-commissaris

RECHTSPRAAK

Rechtbank wijst verzoek om afkoelingsperiode in WHOA-traject af wegens ontbreken liquiditeitsprognose

Een onderneming verzoekt een afkoelingsperiode, maar legt geen liquiditeitsprognose over. Daardoor blijft onduidelijk of zij tijdens de afkoelingsperiode aan haar verplichtingen kan voldoen zonder op haar vermogen in te teren of de schuldenlast te laten oplopen. Daarom volgt afwijzing.

Een onderneming die zich bezighoudt met transport en opslag van spullen ('Verzoekster') deponeert op 10 maart 2022 een startverklaring voor een besloten WHOA-procedure. Tegelijkertijd dient zij een verzoekschrift in tot het gelasten van een afkoelingsperiode. Zij stelt dat zij in de basis een gezond bedrijf is. Door enkele specifieke problemen uit het verleden op te lossen, zou het bedrijf vanaf 2022 een omzetstijging en daarmee winstgevendheid kunnen bereiken. De onderneming zegt in het verzoekschrift tot het gelasten van een afkoelingsperiode toe dat zij binnen twee maanden een voorstel voor een crediteurenakkoord zal doen. Daarbij geeft de onderneming aan dat zij drie scenario's voor een akkoord onderzoekt: (1) voortzetting van de onderneming met behulp van extra financiering; (2) verkoop van activa, waarbij de schuldeisers op termijn worden voldaan, maar dan wel betalingsuitstel moeten verlenen; (3) verkoop van activa, waarbij de schuldeisers ineens een deel van hun vordering betaald krijgen.

Een van de schuldeisers van Verzoekster is in het geding opgekomen als belanghebbende ('Belanghebbende'). Belanghebbende concludeert tot afwijzing van de afkoelingsperiode, omdat een afkoelingsperiode tot nadeel voor de schuldeisers zal leiden. Verzoekster heeft niet onderbouwd dat zij in staat is om aan haar lopende verplichtingen te voldoen. Bovendien staat volgens Belanghebbende niet vast dat de schuldeisers in een faillissementsscenario slechter af zijn dan met een akkoord. Met name wijst Belanghebbende erop dat een voordeel van een faillissement zou zijn dat er rechtmatigheidsonderzoek plaatsvindt, wat bij een gehomologeerd akkoord niet zou gebeuren.

De rechtbank overweegt dat Verzoekster, zelfs nadat de rechtbank daarom had gevraagd, geen

liquiditeitsprognose in het geding heeft gebracht. Daardoor moet de rechtbank concluderen dat Verzoekster niet inzichtelijk heeft gemaakt dat zij tijdens een afkoelingsperiode aan haar lopende verplichtingen kan voldoen, zonder dat zij hoeft in te teren op aanwezig vermogen en zonder dat de schuldenlast zal oplopen. Als tijdens een afkoelingsperiode wel op vermogen wordt ingeteerd of de schuldenlast oploopt, zou dat betekenen dat de schuldeisers door de afkoelingsperiode wezenlijk in hun belangen worden geschaad. Dat zo zijnde, stuit een verzoek om een afkoelingsperiode af op artikel 376 lid 4 sub b Fw.

Ten overvloede overweegt de rechtbank dat zich ook niet goed laat inzien dat de schuldeisers gebaat zouden zijn met een akkoord in plaats van een faillissement. Met betrekking tot het voortzettingsscenario (het scenario onder 1) overweegt de rechtbank onder verwijzing naar de resultaten uit de voorgaande jaren – waarin de onderneming nog nooit een positief resultaat heeft behaald en de schuldenlast meermaals uit de hand is gelopen – dat niet aannemelijk gemaakt is dat voortzetting van de onderneming in het voordeel van de schuldeisers zou zijn. Het tegendeel zou zeer wel het geval kunnen zijn.

Met betrekking tot de andere twee scenario's (gecontroleerde afwikkeling) overweegt de rechtbank dat ook daarvoor niet aannemelijk is gemaakt dat dit voordeliger zou zijn voor de schuldeisers dan een faillissement. Er is niet goed onderbouwd waarom de activa bij een faillissement minder zouden opbrengen dan bij een liquidatie buiten faillissement. Ook neemt de rechtbank in aanmerking dat ter zitting is gebleken dat er in 2021 een bijzondere transactie heeft plaatsgevonden (een forse verhoging van het loon van de DGA), die in het geval van een faillissement naar verwachting zal worden onderzocht en mogelijk zal worden teruggedraaid door de curator.

Het verzoek om een afkoelingsperiode wordt afgewezen.

I.F.M. Lakwijk, juni 2022

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 08-04-2022

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2022:1357

Zaaknummer: HO RK 22/221

Rechters: K.G. van de Streek, R. Cats en K.M. van Hassel

Advocaten: S.R. Voorhorst

Wetsartikelen: 376 lid 4 Fw

RECHTSPRAAK

Vernietigingsvorderingen ex artikel 3:45 BW ten aanzien van bankfinanciering en hypotheekrechten

Het hof komt tot de conclusie dat er geen grond is voor toewijzing van de vernietigingsvorderingen op grond van de BW-pauliana. Cruciaal zijn in dit geval de gevolgen van splitsingen en een fusie in samenhang met overgaande ondeelbaar gemaakte verbintenissen.

Feiten

Voor zover relevant is het feitencomplex als volgt. Vestada Investment Management B.V. ('Vestada') had financiering verstrekt aan Mega Projecten B.V. ('Mega Projecten'). Mega Projecten is onderdeel van de sinds 2016 failliete Megahome-groep. Verschillende Megahome-vennootschappen werden ook door Rabobank gefinancierd. Op basis van een in 2007 gesloten financieringsovereenkomst verstrekte Rabobank een krediet in rekening-courant van € 125 miljoen aan Mega Projecten, NPB Beheer B.V. (NPB Beheer) en een zestal andere Megahome-vennootschappen. Rabobank kreeg als zekerheid hypotheekrechten ter waarde van € 25 miljoen.

In 2009 vond een herstructurering plaats bij de Megahome-groep. Mega Projecten splitste een deel van zijn vermogen af naar Megahome.nl B.V en NPB Beheer splitste een deel van zijn vermogen af naar Megahome.nl Beheer B.V. en Megahome.nl Grond B.V. Hierna volgde een fusie waarbij Mega Projecten opging in NPB Beheer. Tot slot splitste NPB Beheer weer een deel van haar vermogen af naar Megahome.nl Grond. Megahome.nl, Megahome.nl Beheer en Megahome.nl Grond ('de Megahome.nl-vennootschappen') waren alle drie geen partij bij de financieringsovereenkomst uit 2007.

NPB Beheer, Megahome.nl Beheer en Megahome.nl Grond accepteerden in 2010 een aanbod van Rabobank om de financiering aan te passen. Het krediet in rekening-courant werd omgezet naar een lening van € 100 miljoen en een rekening-courantkrediet van € 25 miljoen. Tevens werden de Megahome.nl-vennootschappen ook hoofdelijk verbonden voor de bestaande schulden. Vlak na het accepteren van het aanbod verleenden NPB Beheer,

Megahome.nl Beheer en Megahome.nl Grond hypotheekrechten aan Rabobank ter waarde van € 167,5 miljoen.

In eerste aanleg heeft de rechtbank op vordering van Vestada een tweetal rechtshandelingen vernietigd op grond van de BW-Pauliana: (1) het verlenen van hypotheekrechten in 2010 voor € 167,5 miljoen (Pauliana I); en (2) het in 2010 aanvaarden van het financieringsaanbod voor € 125 miljoen (Pauliana II).

Beslissing hof

Rabobank kwam met succes van het vonnis in appèl. Het hof heeft alle vorderingen van Vestada op inhoudelijke gronden afgewezen.

Cruciaal in de beoordeling van het hof is het volgende. Op grond van de toepasselijke Algemene Bankvoorwaarden (ABV) bij de financiering uit 2007 waren Mega Projecten en NPB Beheer verplicht desgevraagd voldoende zekerheid te stellen. Deze verplichting tot zekerheidstelling bleef volgens het hof gelden zolang het krediet niet was terugbetaald. De verplichtingen van Mega Projecten en NPB Beheer onder de financiering uit 2007 waren op grond van de van toepassing zijnde voorwaarden ondeelbaar in geval van juridische splitsing. Volgens het hof kon Rabobank de verplichtingen ondeelbaar maken op grond van artikel 6:6 lid 2 BW. Verder overweegt het hof dat als gevolg van herstructurering in 2009 de vordering van Vestada ook op Megahome.nl, Megahome.nl Beheer en Megahome.nl Grond is komen te rusten. In deze vennootschappen zat aanzienlijk vermogen.

Het hof is van oordeel dat de ondeelbaarheid van de verplichtingen onder de financiering uit 2007 tot gevolg heeft gehad dat op grond van artikel 2:334t lid 2 BW de Megahome.nl-vennootschappen voor het geheel aansprakelijk zijn geworden onder de financiering uit 2007. Het hof overweegt dat ook de verplichting om desgevraagd zekerheid te stellen daarmee sinds de herstructurering in 2009 rustte op de Megahome.nl-vennootschappen. Het verstrekken van de hypotheekrechten in 2010 was daarmee een verplichte rechtshandeling. Het hof oordeelt in het verlengde hiervan dat ook geen sprake is van verhaalsbenadeling voor Vestada door het sluiten van de nieuwe financieringsovereenkomst in 2010 en het verstrekken van de hypotheekrechten. Op grond van het voorgaande oordeelt het hof dat het principaal hoger beroep van Rabobank slaagt en wijst het hof de vernietigingsvorderingen ten aanzien van Pauliana I en II af.

G.P. van Hooft, mei 2022

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-05-2022

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2022:3670

Zaaknummer: 200.272.152

Rechters: H.L. Wattel, A.W. Steeg en J.G.B. Pikkemaat

Advocaten: R.J. van Galen, J. van der Hel en S.A. van der Sluijs

Wetsartikelen: 3:45 BW, 2:334t BW en 6:6 BW

RECHTSPRAAK

Na vijfmaal aanhouding faillissementsverzoek toegewezen

Faillissementsaanvraag privépersoon. Verweerster is herhaaldelijk in de gelegenheid gesteld om een WSNP-verzoek in te dienen, maar is daartoe niet overgegaan. Na vijfmaal aanhouding wordt het faillissementsverzoek toegewezen.

Verzoekster, een leasemaatschappij, heeft een vordering op een privépersoon, verweerster. Verweerster heeft ter zitting van 16 november 2021 aangegeven dat zij een schuldhulpverleningstraject wenst in te gaan, reden waarom de rechtbank het faillissementsverzoek heeft aangehouden. Ter zitting van 30 november 2021 is door verweerster een bericht overgelegd, waaruit blijkt dat verweerster bij de gemeente een aanvraag tot schuldhulpverlening heeft ingediend. Om die reden heeft de rechtbank de zaak opnieuw aangehouden, teneinde verweerster in de gelegenheid te stellen bewijsstukken over te leggen, waaruit blijkt dat het traject is opgestart.

Op 14 december 2021 is de mondelinge behandeling voortgezet. Tijdens de behandeling heeft verweerster een brief van de gemeente overgelegd, waaruit blijkt dat de gemeente haar heeft uitgenodigd voor een intakegesprek. De rechtbank heeft daarop de behandeling weer aangehouden, om verweerster 'een laatste maal' gelegenheid te geven om aan te tonen dat het traject is gestart. Ter zitting van 28 december 2021 is een brief van de gemeente overgelegd, waarin is aangegeven dat de gemeente positief heeft besloten op de aanvraag tot schuldhulpverlening en dat de gemeente gaat helpen bij het oplossen van de schulden. Daarop heeft de rechtbank de behandeling opnieuw aangehouden.

Vervolgens heeft op 4 januari 2022 een nieuwe zitting plaatsgevonden. Ter gelegenheid van die zitting heeft verweerster stukken overgelegd, waaruit blijkt dat het minnelijke traject wordt opgestart. Daarom heeft de rechtbank de behandeling voor 120 dagen aangehouden, om verweerster in de gelegenheid te stellen het traject te doorlopen. Daarbij is aan verweerster aangegeven dat indien vóór de nieuwe datum geen WSNP-verzoek is ingediend, de rechtbank zal beslissen op het faillissementsverzoek.

Ter zitting van 3 mei 2022 is de behandeling voortgezet. In de tussentijd is geen WSNP-

verzoek ingediend; gebleken is dat de gemeente nog in afwachting is van nadere stukken van verweerster en dat het minnelijk traject daarom nog niet is opgestart.

De rechtbank overweegt dat de vordering van de aanvrager is erkend en dat verweerster heeft erkend dat zij voor in totaal € 90.000 aan schulden heeft. Voorts overweegt de rechtbank dat de griffier op grond van artikel 3 Fw, in het kader van de behandeling van de faillissementsaanvraag, de schuldenaar bij brief kennis geeft dat hij binnen veertien dagen na verzending van de brief een verzoek tot toepassing van de WSNP kan indienen. De brief is reeds op 18 oktober 2021 verstuurd en is op 20 oktober 2021 door verweerster ontvangen. Verder constateert de rechtbank dat het verzoek tot faillietverklaring vijfmaal is aangehouden om verweerster in de gelegenheid te stellen een minnelijk traject te doorlopen en het WSNP-verzoek in te dienen. Het minnelijk traject is nog niet opgestart en een WSNP-verzoek is niet ingediend.

De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding tot verdere aanhouding van het faillissementsverzoek en spreekt het faillissement uit.

A.D. van Dalen, mei 2022

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 06-05-2022

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2022:4002

Zaaknummer: 21-352 FT RK

Rechters: J.C.A.T. Frima

Advocaten: J.M.A. Zandvoort

Wetsartikelen: 3 Fw en 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

Afwijzing ontslagverzoek curator op voordracht rechter-commissaris

De curator is voornemens een bijdrage in de faillissementskosten overeen te komen met de bestuurder van failliet. In ruil daarvoor stelt de curator geen verzet in tegen de faillietverklaring. De rechtbank wijst het verzoek af en oordeelt dat geen sprake is van zwaarwegende omstandigheden die aanleiding geven tot het ontslag van de curator.

Een curator is door de rechter-commissaris voorgedragen voor ontslag ex artikel 73 Fw. Aanleiding daartoe is een toestemmingsverzoek van de curator ten aanzien van een bijdrage in de algemene faillissementskosten afkomstig van de bestuurder van failliet. De curator heeft die afspraak gemaakt omdat hij van mening is dat de bestuurder had moeten turboliquideren in plaats van het eigen faillissement aan te vragen. In ruil voor de boedelbijdrage stelt de curator geen verzet in tegen de faillietverklaring. De overeenkomst behelst geen finale kwijting voor enige vordering van de boedel op de bestuurder.

De rechter-commissaris wijst het toestemmingsverzoek af en dient enkele dagen later het ontslagverzoek in. Volgens de rechter-commissaris heeft de curator zijn taak onbehoorlijk verricht. Daartoe voert hij aan dat de curator de bestuurder onder valse voorwendselen de overeenkomst heeft laten tekenen. Daarvan is sprake omdat de curator de bestuurder heeft voorgehouden dat, met enige kans van slagen, verzet tegen het faillissement kon worden ingesteld. Bovendien heeft de curator onvoldoende onderzoek gedaan naar eventueel aanwezig actief, aldus de rechter-commissaris.

De rechtbank wijst het ontslagverzoek af, omdat volgens haar geen sprake is van zwaarwegende omstandigheden die tot ontslag moeten leiden. Zij is van oordeel dat de curator de bestuurder voldoende heeft geïnformeerd over de mogelijkheid tot verzet en de gelegenheid heeft gegeven om hierover met zijn raadsman te overleggen. Daarnaast werd in een vergelijkbaar geval (in een ander arrondissement) zonder aanvullende voorwaarden toestemming gegeven voor de voorgenomen schikking, waardoor geen aanleiding bestond om te veronderstellen dat de rechter-commissaris in dit geval zo principieel anders zou oordelen.

Dat de curator toestemming voor de schikking aan de rechter-commissaris vroeg, weegt volgens de rechtbank eveneens in het voordeel van de curator.

De rechtbank wijst wel op een onwenselijke vermenging van hoedanigheden. De curator stelt immers pro se verzet in tegen de faillietverklaring, maar onderhandelde in zijn hoedanigheid over de boedelbijdrage. Dit leidt echter niet tot de conclusie dat de curator apert onbehoorlijk heeft gehandeld.

R.J.H. Berghuis, mei 2022

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 10-02-2022

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2022:1888

Zaaknummer: C/16/21/212 F

Rechters: P.A.M. Penders

Wetsartikelen: artikel 73 Fw

RECHTSPRAAK

Succesvolle weerlegging bewijsvermoeden artikel 2:248 BW, maar wel aansprakelijk op grond van artikel 2:9 BW

De bestuurders weerleggen met succes het bewijsvermoeden van artikel 2:248 lid 2 BW. Onbehoorlijk bestuur is ook geen belangrijke oorzaak van het faillissement. De bestuurders zijn wel aansprakelijk op grond van artikel 2:9 BW wegens het niet tijdig aanvragen van faillissement en gedeeltelijke overdracht van klanten aan een nieuwe onderneming.

Koerier BV (fictieve naam) was een koeriersbedrijf. A, B en C waren gezamenlijk aandeelhouder en bestuurder van Koerier BV ('de bestuurders'). Op 25 april 2018 is Koerier BV gefailleerd. In deze procedure spreekt de curator de bestuurders aan op de voet van artikel 2:248 BW en artikel 2:9 BW.

Ten aanzien van de vordering op grond van artikel 2:248 BW is van belang dat de administratieplicht en de plicht om de jaarrekening openbaar te maken zijn geschonden. Daarmee staat op grond van artikel 2:248 lid 2 BW vast dat kennelijk onbehoorlijk is bestuurd en wordt vermoed dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement.

Ter ontzenuwing van het bewijsvermoeden stellen de bestuurders de volgende andere oorzaken van het faillissement. Het faillissement is veroorzaakt doordat de marges vanaf 2013/2014 verslechterden. Ondertussen stegen de brandstofkosten en konden de personeelskosten niet worden verlaagd. Vanaf eind 2014 kreeg Koerier BV daar bovenop minder opdrachten van haar belangrijkste opdrachtgever. Een andere grote pakketvervoerder kon vanwege een conflict niet met Koerier BV in zee. De curator heeft deze stellingen niet betwist. Hij voert wel aan dat het bestuur maatregelen had moeten nemen om het tijt te keren, maar dat argument snijdt volgens de rechtbank geen hout. Het bestuur heeft volgens de rechtbank immers maatregelen getroffen die erop gericht waren Koerier BV te laten overleven. De maatregelen bestonden uit het verschaffen van aanvullend kapitaal, zoeken naar andere opdrachtgevers met betere tarieven, uitbreiden van de werktijden en onderhandelen met een

derde over een (gedeeltelijke) overname.

De rechtbank stelt vervolgens vast dat het bestuur ook niet aansprakelijk is op grond van het eerste lid van artikel 2:248 BW. De curator heeft namelijk niet aannemelijk gemaakt dat sprake is geweest van onbehoorlijke taakvervulling die een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Volgens de rechtbank was Koerier BV al in het voorjaar van 2017 feitelijk failliet en dat kwam doordat de marges sinds 2013/2014 verslechterden. Dat het bestuur daarna is doorgegaan met de onderneming en vanaf 15 september 2017 klanten heeft overgeheveld naar een nieuw opgerichte onderneming kan daarom geen belangrijke oorzaak van het faillissement zijn.

De rechtbank concludeert dat het bestuur wel op grond van artikel 2:9 BW aansprakelijk is voor de schade van Koerier BV die het gevolg is van onbehoorlijk bestuur. De rechtbank is van oordeel dat het bestuur ernstig verwijtbaar heeft gehandeld doordat het niet op of omstreeks 15 september 2017 het faillissement heeft aangevraagd, maar in plaats daarvan een deel van de klanten zonder tegenprestatie heeft overgedragen aan de nieuw opgerichte vennootschap. Op dat moment wist het bestuur of had het moeten begrijpen dat het faillissement onvermijdelijk was en dat de schuldenlast nog verder zou toenemen als het faillissement niet zou worden aangevraagd. De bestuurders zijn ieder hoofdelijk aansprakelijk voor de schade van Koerier BV. Van disculpatie is geen sprake.

De curator heeft de omvang van de schade nog niet geschetst. Daartoe zal een schadestaatprocedure moeten worden gevoerd. Eventuele matiging moet in die procedure aan bod komen.

S.W.M. Kessels & J.E. van Nuland, mei 2022

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 16-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2022:1182

Zaaknummer: C/16/517918 / HA ZA 21-157

Rechters: J.K.J. van den Boom

Advocaten: S.R. Effting, C. van der Mark en B. van Treijen

Wetsartikelen: 2:9 BW en 2:248 BW

RECHTSPRAAK

Te laat ingediend verzoek tot omzetting faillissement in schuldsaneringsregeling toch ontvankelijk vanwege persoonlijke omstandigheden

Verzoeker verklaart dat hij door de stress ten tijde van de faillissementsaanvraag en omdat hij de vordering van de aanvrager van zijn faillissement betwist geen WSNP-verzoek heeft ingediend.

Gefailleerde verzoekt zijn op 25 februari 2020 uitgesproken faillissement om te zetten in de schuldsaneringsregeling. Verzoeker heeft verklaard dat hij door omstandigheden die niet aan hem zijn toe te rekenen niet eerder een verzoekschrift als bedoeld in artikel 284 Fw heeft kunnen indienen. Verzoeker verklaart dat hij door de stress ten tijde van de faillissementsaanvraag en omdat hij de vordering van de aanvrager van zijn faillissement betwist geen WSNP-verzoek heeft ingediend. De curator adviseert positief ten aanzien van het omzettingsverzoek.

De rechtbank oordeelt dat gezien de omstandigheden van dit geval redelijkerwijs niet geoordeeld kan worden dat verzoeker wegens hem toe te rekenen omstandigheden binnen de termijn als bedoeld in artikel 3, eerste lid, Fw, geen WSNP-verzoek heeft ingediend. Verzoeker is daarom ontvankelijk. Voorts ziet de rechtbank geen grond voor afwijzing van het verzoek, nu verzoeker steeds zijn medewerking aan de curator heeft verleend, zijn inkomen boven het vrij te laten bedrag aan de boedel heeft afgedragen en in dienst is getreden bij een voormalig opdrachtgever. De rechtbank wijst het verzoek toe.

O. Oost, mei 2022

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 15-04-2022

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2022:4037

Zaaknummer: FT RK 20-33

Rechters: M. Aukema

Advocaten: N. Verweij

Wetsartikelen: 3 Fw

RECHTSPRAAK

Matigingsgronden artikel 2:248 lid 4 BW limitatief

Zowel uit de tekst als uit de parlementaire geschiedenis van artikel 2:248 lid 4, eerste volzin, BW blijkt dat de gronden voor vermindering van het bedrag waarvoor de bestuurders aansprakelijk zijn, in deze bepaling limitatief zijn opgesomd.

A BV is failliet verklaard op 1 november 2016. Bij de rechtbank en het hof zijn de direct en indirect bestuurder van A BV op de voet van artikel 2:248 BW veroordeeld tot betaling van het tekort in het faillissement. De bestuurders hebben een beroep gedaan op matiging, welk beroep door rechtbank en hof is afgewezen.

In cassatie wordt geklaagd dat het hof ten onrechte heeft aangenomen de opsomming van de collectieve matigingsgronden in lid 4 van artikel 2:248 BW limitatief is. Het hof had, aldus de klagers in cassatie, moeten ingaan op alle omstandigheden die het beroep op matiging ondersteunden en niet slechts op die omstandigheden die relevant zijn voor de gronden genoemd in artikel 2:248 lid 4 BW.

De Hoge Raad overweegt dat 'zowel uit de tekst als uit de parlementaire geschiedenis van art. 2:248 lid 4, eerste volzin, BW blijkt dat de gronden voor vermindering van het bedrag waarvoor de bestuurders aansprakelijk zijn, in deze bepaling limitatief zijn opgesomd'. Het cassatieberoep wordt verworpen.

O. Oost, mei 2022

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-05-2022

ECLI: ECLI:NL:HR:2022:691

Zaaknummer: 21/01620

Rechters: M.V. Polak, T.H. den Tanja-van Broek, H.M. Wattendorf, S.J. Schaafsma en F.R. Salomons

Advocaten: F.I. van Dorsser en K. Aantjes

Wetsartikelen: 2:248 BW

RECHTSPRAAK

Procedure ten aanzien van vernietigingsverzoek ontslag op staande voet niet-verifieerbaar

De kantonrechter overweegt thans dat het hier gaat om een niet-verifieerbaar verzoek, zodat de procedure ten aanzien van dit verzoek niet van rechtswege is geschorst (art. 28 Fw).

Een op staande voet ontslagen medewerkster van een later gefailleerde vennootschap heeft de kantonrechter verzocht om onder andere vernietiging van het ontslag en betaling van geldsommen uit hoofde van onder meer misgelopen salaris en transitievergoeding. Ten aanzien van het eerste verzoek overweegt de kantonrechter thans dat het hier gaat om een niet-verifieerbaar verzoek, zodat de procedure ten aanzien van dit verzoek niet van rechtswege is geschorst (art. 28 Fw). Over het tweede verzoek en vergelijkbare verzoeken overweegt de kantonrechter dat het hier om voldoening van verbintenissen uit de boedel gaat die daarmee onder de werking van artikel 29 Fw vallen. De procedure te dien aanzien is van rechtswege geschorst, om alleen te worden voortgezet als de verificatie van de vordering wordt betwist.

De rechtbank wijst vervolgens het eerste verzoek toe en vernietigt het ontslag op staande voet.

O. Oost, mei 2022

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 13-05-2022

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2022:1496

Zaaknummer: 9558488 EJ21-194

Rechters: T.J. Thurlings-Rassa

Advocaten: V.M.A. Saris

Wetsartikelen: 7:677 BW, 7:678 BW, 26 Fw, 28 Fw, 29 Fw en 110 Fw

RECHTSPRAAK

Ontslag herstructureringsdeskundige wegens faillissement vennootschap

De herstructureringsdeskundige van Luchtenberg Carrosseriebedrijf B.V. heeft aan de rechtbank medegedeeld dat niet wordt verzocht om verlenging van de afgekondigde afkoelingsperiode. Een dag later verzoekt hij om intrekking van zijn aanwijzing. Omdat de vennootschap inmiddels failliet is verklaard, wijst de rechtbank het verzoek toe.

Luchtenberg Carrosseriebedrijf B.V. heeft op 9 december 2021 een startverklaring ex artikel 370 lid 3 Fw gedeponeerd. Op 5 januari 2022 heeft de rechtbank Noord-Nederland een herstructureringsdeskundige benoemd en een afkoelingsperiode gelast voor vier maanden. Hierbij wordt een aanhangig faillissementsrekest voor dezelfde periode geschorst. De rechtbank heeft voorzieningen getroffen, namelijk dat alle vorderingen die tijdens het WHOA-traject ontstaan, zullen worden voldaan en dat de herstructureringsdeskundige de rechtbank periodiek informeert over de voortgang.

Op 4 mei heeft de herstructureringsdeskundige verslag gedaan en medegedeeld dat er niet om verlenging van de afkoelingsperiode zal worden verzocht. Een dag later verzoekt de herstructureringsdeskundige om zijn ontslag. Vervolgens wordt op 10 mei, op verzoek van de verhuurder, het faillissement van Luchtenberg Carrosseriebedrijf uitgesproken.

De herstructureringsdeskundige en de curator zijn in de gelegenheid gesteld hun zienswijze te geven. Naar aanleiding hiervan oordeelt de rechtbank dat het voldoende duidelijk is dat het niet mogelijk was een akkoord tot stand te brengen. Er ontstaan nieuwe schulden, de financiering is opgezegd en er is geen zicht op nieuwe financiering. Kortom, er is geen sprake meer van een toestand als bedoeld in artikel 370 lid 1 Fw. De rechtbank trekt de aanwijzing van de herstructureringsdeskundige in en stelt het salaris vast.

A.M.H. Nolte, mei 2022

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland
Datum uitspraak: 23-05-2022
ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2022:1680
Zaaknummer: C/18/210200 / FT RK 21/835
Rechters: H.J. Idzenga
Advocaten: D.J. Kap
Wetsartikelen: 370 Fw